

min man är ful

min man är ofta berusad av sig själv
liksom ligger han där och är stinn på sina egna ideal och nycker
han köper ofta små presenter att fylla sin tillvaro med
öppnar glatt sina askar och låter allting välla ut över hela vardagsrummet. min man tar stor plats, precis som
en flodhäst väller han, sväller upp och kallar sig grandios, när ingen hör honom säga det. för min man vill
verka blyg, trygg och socialt kompetent.

en gång när jag fyllde år så var han på annat håll. han hade liksom glömt sig, gömt sig, låtsades att det
regnade. som att åskan gick och jag satt där med tjugo gäster på ett kaffekalas och försökte förklara att min
man älskade mig bortom vansinne, trots att han lyste med sin frånvaro.

en gång när jag fyllde år var han bortspolad, en annan låg han och sov, för det tredje glömde han mest bort
den dagen hela tiden, för han var nerknarkad och fattade aldrig att jag blev äldre en dag per år. min man är
som han är, trots allt. men jag tycker inte om det.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lili Samuelsson med Poeter.se id #27337 innehar upphovsrätten